

SØNDAG FOR DE FORFULGTE

Søndag for de forfulgte 2025

«Den barmhjertige samaritan» som drama

Å bruke dramatisering:

I Høvåg og Lillesand har vi satt opp utallige små og store bibelskuespill i årenes løp. Dette har vi gode erfaringer med. Barn og voksne følger godt med. Skuespill gir muligheter for involvering. Særlig barn er ofte lette å be. Bibelfortellingene får skinne. Vi kan bruke både humor og alvor. Som prest har jeg (Kathrine Tallaksen Skjerdal) ofte skrevet manus og vært forteller. Mengden replikker tilpasses skuespillernes lyst og evne. Fremføringen må også tilpasses det enkelte kirkerom. I dette lille skuespillet om den barmhjertige samaritan har damene i dåpsutvalget vært skuespillere. To store barn har vært røverne – så blir det ikke for skummelt! Skuespillet har oftest vært fremført på gudstjeneste med 4-årsbok.

Roller:

Forteller
Den uheldige vandringsmannen
Røvere
Prest
Levitt
Den barmhjertige samaritan
Verten på vertshuset

Rekvisitter:

Sekk
Stav til vandringsmannen og kjepper til røverne
Gasbind (bandasje)
Fløyte til levitten
Teppe og puter

Kostymer:

Mye takket være én dyktig syer har vi bygd opp en rikholdig kostymepark i Høvåg. Men med litt kreativitet kommer man langt med det man har. Et tips er å farge kasserte konfirmantkapper av bomull i vaskemaskin. Et annet er å kjøpe ensfarget gjenbruksstoff, klippe opp i rektangler på ca 1x3 meter, og klippe hull til hodet i midten. Stoffremser eller tau kan være belter.

FORTELLINGEN:

En mann var ute og gikk langs veien.

Vandringsmannen kommer opp hovedskipet.

Han hadde sekk på ryggen og stav i hånda. Han skulle til en by som heter Jeriko.

Etter en stund var han helt alene på veien. Han kunne ikke se noen hus, heller.

Han ser seg rundt.

På begge sider av veien var det høye fjell. Mannen kjente at han begynte å bli redd. Tenk om det gjemte seg noen røvere der?

Og plutselig hopper røverne frem.

De har gjemt seg inni prekestolen.

- Gi oss sekken din! roper de og vrenger sekken av ham. De river til og med tøyet hans av ham.

- Haha, nå var vi heldige! roper de. Så slår de mannen mange ganger, helt til han nesten ikke klarer å reise seg.

Røverne gjør det fortelleren sier, med innlevelse!

Og så løper røverne bort.

De småløper triumferende tilbake til prekestolen, viser frem fangsten til hverandre, hoier.

Vandringsmannen segner om, halvveis sittende (hvis han ligger, kan vi ikke se ham), foran alterringen.

Mannen blir liggende alene igjen, uten sekk, og nesten uten klær. Han er redd og lei seg og har vondt i hele kroppen.

Nå traff det seg slik at en prest kom samme vei. Han så ham, men gikk utenom og forbi.

Mens forteller forteller, kommer prest fra hovedinngangen, går utenom og forbi, inn i sakristiet.

Så kom det en levitt. Han arbeidet i templet og var musiker. Han kom, så mannen og gikk rett forbi.

Mens forteller forteller, kommer levitt fra hovedinngangen, stopper opp et øyeblikk ved den skadde, inn i sakristiet.

Nå holdt mannen nesten på å gi opp håpet. Var det ingen som ville hjelpe? Men der, der kom det en til! Det var en samaritan som var på reise. Tror dere han stopper? Ja, se, det gjør han!

Samaritanen fikk se mannen som lå der og hadde det så vondt og var så lei seg. Han syntes så synd på ham. Han hoppet ned av eselet sitt, gikk bort til ham, helte olje og vin på sårene hans og forbandt dem.

Mens forteller forteller, kommer den barmhjertige samaritan fra hovedinngangen, blir forferdet over det som har skjedd, går bort til den skadde, surrer masse gasbind rundt hodet og/eller armen...

Så løftet han mannen opp på eselet sitt og tok ham med til et herberge og pleiet ham.

... og støtter og hjelper ham bort til første benk ved klokkepulten. Verten og samaritanen hjelper den forslåtte til å legge seg på benken. Han får pute under hodet og teppe over seg.

Neste morgen tok han fram to denarer.

Han finner frem to store mynter og holder dem frem slik at alle kan se dem.

Han ga pengene til verten og sa: 'Sørg godt for ham. Og hvis du må legge ut mer, skal jeg betale deg når jeg kommer tilbake.'

Verten tar imot, nikker, viser omsorg mot den skadde.

Det var Jesus som fortalte denne fortellingen. Hva tror dere han ville si oss?

Kathrine spør barn. Få frem følgende:

- *Ikke gå forbi, men stoppe og hjelpe.*
- *Vi kan være en god venn.*
- *Vi kan hjelpe hverandre i familien.*
- *Vi kan hjelpe dem vi ikke kjenner.*
- *Vi kan gi penger til dem som hjelper i andre land.*
- *Jeg vet om mange mennesker som likner på den barmhjertige samaritan. Heldigvis.*
- *Men den som likner aller mest, det er Jesus. Han er den usynlige vennen. Hvis vi har det vanskelig, er han hos oss.*